फलम् । यहवर्गाष्टकं सर्टतसाहिनफलं वहेत् ॥ ताजि-काळाकालग्नस साधनञ्च परिष्फुटम्। वर्षमासदिवालग्नना-ह्यान्तत्पजन्ततः ॥ कायोत्पत्तिः तिधा वच्छे विषुमध्ये दिनेष्टकम्। दिनमानं दिनं भुक्तसदयमं घटीषु च सिडच्छायात्रिषष्टिञ्च दुष्टमासप्तविंगति । लग्नोद्यान्-खदेशीयान् तेभ्योजग्नस्य साधनम् ॥ लग्नमानन्तया होरा-द्रेव्कार्णं सप्तमां शकम् । नवां स्वादर्णं विश्वम् उदये सप्तसाधनसु । तिथेः प्रकरणं वच्छे वारनचत्रयोगजस् । योगाखं करणाख्यञ्च सङ्कान् संक्रमोद्भवम् ॥ चन्द्रतारा-बबच्चैव पक्तभेदेन संयुतम् । शुभाशुभांच योगांच तिथि-वारचियोगजान् ॥ सिद्धं संवर्त्तकच्चैय तथा वारग्रुमा-शुभम्। अवसन्त्रिदिनं वच्छे ततो योगन्त्रिपुष्करम्॥ यमघर्ट यसदंष्टां अवचार्गलपातकान् । कुमारन्तर्ण एइं म्यू बातिम्यू खयोगिनीम् ॥ वारम्य जन्म वा कार्ल काल-वेनां परिस्मुटम्। कान्होराईयामञ्च न्ननिक्कर्ण्टकदयम् 🕽 फर्न यच्छ धिष्णास्य वसभार्गवयोः फन्नम् । दशां चान्त-र्द्शां स्यू वां वक्रातिचारयोः फलम्॥ पीडास्थानानि खंटानां प्रज्ञावस्थां तथैवच । भावफलं सन्धिफलं खता-वेधसप्यज्ञान् ॥ श्रीष्ठवक्रयज्ञोह् गङ्गोचरं गोचरव्यधम् । विवाच्च प्रतिष्ठाच्च दीचायात्राप्रवेशनम् ॥ वास्तुदीपो-र्द्धविन्यासं कालविंग्रीपकांस्तथा। जलयोगार्थकाग्रङ्स वर्षमासदिनाई क्षत् ॥ तिय्यादिपञ्चकं खेटञ्चन्द्रनत्काल सम्भवम् । अवस्थाद्मष्टञ्च जोकचिन्नां वदामप्रहम्॥ **जङ्गसन्दादि सर्वाणि कालचिक्नानि यानि च।** दुष्ट-रिष्टान्य इंवच्ये तथा तेषाञ्च शान्तिकम् ॥ ज्योतिरङ्गिनदं सर्वे ये जाननि सनीषिषाः । दीपवत्तान्विजानीयान्त्रोत्ता-स्वकारनायने" दति ॥

गर्गसंहितायां त चत्रविंयतिसंख्यानि खङ्गानि उपा
ङ्गानि चलारिंयदिति च्छोतिरङ्गानि चतुःषिधिवधान्युक्तानि

यथा "यथैन नेदस्याङ्गानि षड्ज्ञानि सनीषिभः। चतुःषधिस्तथाङ्गानि च्छोतिषस्य विदुर्नुधा" इत्युपक्रसम् गणितसानपूज्यकं तज्ज्ञानमानस्यक्तिमत्युक्ता तिह्मागा दर्शिता यथा
"तस्यात् कत्स्वमधीत्यास्ये नेदाङ्गं कावसाधनम् । च्छोति
षामयनाङ्गानि चतुःषधिनतः पठेत् । येषासस्ये कसीयुथी।

चन्द्रसन्ते तनन्तरम् । नचान्यकेन्द्रसे स्वै दिवर्गः प्रथमः

स्टतः । राङ्गो दृष्टसतौ स्क्रो, धूक्तवेतौ यनस्यः ।

ख्यकारके बुधे के च चारानष्टो ततः पठेत् । चक्रो जन
नरं चक्रं स्वगचकं तथैन च । श्वकः वातस्वकः च

चक्राक्षेषु चत्रष्यम् । वास्तुविद्याद्मविद्या च वायसानां तथेव च । ज्ञेयास्तिकस्तु विद्यता दृष्कगर्गमताः शुभाः। खातीयोगं तथावादारो हिगयायागमेव वा। एतान् कत्सान् विजानीयात् भयोगान् वै विशेषतः। रहसं चेतीहाक्रानि चर्तावें यतिरीरिताः। अतकर्षुं प्रवच्यामि उपाकानीक नामतः। ऋतुपूर्व्यादिधानेन चलारिंशांत नामतः। यहकोशो यहरुदं यहरुद्धाटकं तथा। क्रत्सं यहे-श्वराणाञ्च यहपाकास्त्रथैव च । विषधाश्चारिनवर्षास्य सेना-मय्रचिलोपनिषद्वपद्वारप्रयान्तयः। ब्रूइस्तथैव च । तत्रान्तिके तलाकोशोद्भवन्तत्रोपधारवेत्। सर्वभूतिकतां-चैत्र तथा प्रव्यवतां विदः। उपानकोस्तथा क्येदेशेयस्त च्छेट्सायैव च। कत्स्त्रीभुवनकोयस गर्भाधानादिकं नथा निर्घातो भूमिकस्यस परिवेशास्त्रधेत च। अहस्य-भावाः सन्त्येवं तथोत्काक्षोपधारयेत् । सांवसरकाया युक्तः भारतायां देशकोभनेत्। बलावसं स्व जिन्नेयं बड्ड यत वर्ज वदेत्। चतःषष्ट्राक्षमेतम् संवत्मरमटा इतिमितिं। एवञ्च गेषितादिलयं प्रधानाकृत्वात् स्त्रत्यसंत्रम् स्वन्धानि त अप्रधानान्यङ्गानीति काचित् संचेषत उक्तानि, काचित्र विस्तरत इति विशेषः । गर्गीक्तविभागाभिन्नायेखेव मुद्रा-राचि "कतपरिचमोऽचि चतुःशकाके क्योतिवे" इति स्रत्रधारवाक्यम् । एइत्संहितायां तागर्गिक्तान्येव प्रायमी-उज्जानि प्रदर्शितानि तेषां खरूपादिकं तत्तक्त्वस्य विकाते । द्रम्यकाव्ये मुखप्रतिगर्भविमधीपसं ऋतिक्षपस्त्रियस्त्रकस्य

चतः विश्वास्य मुख्यातगमावमधायम् हात क्ष्यास्य स्वस्य चतः विश्वास्य स्वास्य स्